

Исторія-та доказва че много неумѣстности и роптанія са ся случавали между членове-тѣ на първи-тѣ церкви, както на примѣръ роптаніе-то на Еллинисти-тѣ срещу Евреи-тѣ въ Іерусалимска-та Церква. Суци-тѣ обаче Апостоли за да уталожатъ духове-тѣ, що направиха? Тѣ не раздѣлиха една-та Іерусалимска церква на двѣ, на Еврейска сиречъ и на Еллинска, но като собраха вѣрни-тѣ на Церква-та казаха: « *усмотрите убо братіе, можгие отъ васъ засвидѣтелствовани седмь, исполнени духа свята и мудрости, ихъ же поставимъ надъ службою сею* » (Дѣян. 6, 3.)

Този същый порядокъ за составленіе-то на помѣст-ны-тѣ церкви владѣе и слѣдъ апостолски-тѣ времѣна е-ще сега сиречъ въ епархіални-тѣ, или въ церковно-то управление, което е опредѣлено отъ владѣюще-то тогда гра-жданско раздѣление, или по други исторически причины. Христоименито-то исполнение на тия церкви са совоку-пляше отъ христіаны на разни плѣмена и языци.

Также и до нынѣ съуществующи-тѣ божію благодатію церкви на патріаршески-тѣ престоли Константинопол-скаго, Александрийскаго, Антіохійскаго, Іерусалимскаго както и Архиепископія-та Кипроска, отъ составленіе-то си още са били и са помѣстны церкви, тоестъ ограни-чавать са въ географически предѣли а не племѣнни по това са и титулувать не отъ именованіе-то на раз-ни-тѣ народи, както напримѣръ Елини, Египтяни, Сирі-ани, Арабы, Власи, Молдовани, Сърбы, Бѣлари и прч. които населяватъ размѣщено области-тѣ на тия церкви, но са титулувать всяка отъ именованіе-то на главни-ять си градъ.

Такива бѣха и архиепископіи-тѣ Охридска и Ипекска